

वाणः

मिति । बड़वा + अण् । बड़वासम्बन्धिनि, त्रि । यथा, सुश्रुते । १ । ४५ ।

“द्वीपनीयमचक्षुष्यं बाहुवं दधि वातलम् ॥”

बा(वा)हुवः, पुं, (बाहुं यज्जान्तस्त्रानं वाति प्राप्नोतीति । बाहु + वा + कः ।) ब्राह्मणः । (बड़वायां घोटकां जातः । बड़वा + अण् ।) बड़वानलः । इत्यमरः ॥ तत्पर्यायः । और्वः २ संवर्तकः ३ अश्यायिः ४ बड़वासुखः ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ६६ । ६४ ।

“महोद्धर्जतर्गततश्च बाहुवो

भवान् विभूत्वा परया करे स्थितः ॥”

बा(वा)हुवायिः, पुं, (बड़वा समुद्रस्था घोटकी तत्सम्बन्धमिः ।) बड़वानलः । इति जटाधरः ॥ (यथा, माघे । ११ । ४५ ।

“प्रयसि सलिलराशेरुक्तमन्तर्निमयः

स्फुटमनिशमतापि च्वालया बाहुवायिः ॥”

बा(वा)हुवायः, पुं, (बाहुवेषु ब्राह्मणेषु अग्र्यः श्रेष्ठः ।) ब्राह्मणश्रेष्ठः । यथा,—

“इत्वाकर्यं वचस्तस्य बाहुवायस्य धीमतः ।

पप्रच्छ हृष्टमानस्कस्तीर्थयात्राविधिं सुनिम् ॥”

इति पाण्डे पातालखण्डे १६ अध्यायः ॥

बा(वा)हुवेर्यो, पुं, (बड़वाया घोटकरूपधारिण्याः सूर्यपत्रा अपत्ने पुमांसौ । बड़वा + ङ्क् ।) अश्विनीकुमारौ । इति शब्दमाला ॥

बा(वा)हुयं, स्त्री, (बाहुवानां ब्राह्मणानां सङ्घः । बाहुव + ब्राह्मणमानवबाहुवादृ यत् ।” ४१२ ।

४२ । इति यत् ।) ब्राह्मणसङ्घः । इत्यमरः ॥

बाहुङ्गनः, पुं, (बाहुं भावनं तस्मै इङ्गते इति । बाहु + इङ्ग + ङ्यु ।) वार्याकुः । इति रत्नमाला ॥

बाहुं, स्त्री, (बाहु प्रयत्ने + क्तः । “सुखस्वान्त-ध्वान्ति ।” ७ । २ । १८ । इति निपातनान् साधुः ।) अतिशयः । (यथा, कथासरित्-सागरे । २४ । ६८ ।

“बाहुं मया सा नगरी दृष्टा विद्यार्थिना सता ॥”

प्रतिज्ञा । इत्यमरः । ३ । ३ । ४४ ॥ बाहुमिद-

ख्यमपीति दृष्टाः । इति भरतः ॥

“बाहुं चित्तु इदं लौकमनुमत्यामय चित्तु ॥”

इति नानार्थरत्नमाला ॥

(सखम् । यथा, रघुः । १६ । ५२ ।

“बाहुमेषु दिवेषु पाथिवः

कर्मे साधयति पुत्रजन्मने ॥”

बा(वा)णः, पुं, (बहनं बाणः शब्दसंज्ञास्तीति ।

बाण + अण् ।) अश्वविशेषः । तिर इति

भाषा । तत्पर्यायः । एषत्कः २ विशिखः

३ अजिभगः ४ खगः ५ आशुगः ६ कलमः

७ मार्गणः ८ शरः ९ पत्रो १० रोपः ११

रघुः १२ । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥ चित्र-

पुङ्गः १३ श्यायकः १४ वीरतरः १५ तूष्णैङ्गः १६

काङ्कः १७ विपर्यकः १८ शरः १९ वागी २०

पत्रवाहः २१ अश्वकण्ठकः २२ ॥ लौहमय-

बाणस्य पर्यायः । प्रचुङ्गनः १ लोहनालः २

बाणग

नाराचः ३ ॥ निम्नबाणस्य पर्यायः । प्रहितः १ निरस्तः २ ॥ विषाक्तबाणस्य पर्यायः । तीक्ष्णः १ लिप्रकः २ दिग्धः ३ ॥ तीरो निष्कलसायके । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६ । ७५ । १७ ।

“यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इव । तत्रा नो ब्रह्मण्यस्तिरदितिः भ्रमे यच्छतु विश्रद्धा भ्रमे यच्छतु ॥”

वलिराजस्य ज्येष्ठपुत्रः । यथा,—

“वलेः पुत्रशतं त्वासीद्वाज्येष्ठन्तो दिवाः ।

बाणः सहस्रबाहुः स्यात् सञ्जास्यगुणसंयुतः ॥

तपसा तीव्रितो यस्य पुरे वसति शूलधृक् ।

महाकालत्वभगमन् सान्यं यस्य पिशाकिनः ॥”

इति मत्स्यपुराणे ५ अध्यायः ॥

(अस्य जन्मादिविवरणन्तु बाणशुद्धशब्दे द्रष्ट-

वम् । विष्णुतिस्तु हरिवंशे विष्णुपर्वणि १७३

अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् ।) गोस्तनः । केवलः ।

इति मेदिनी । ऋ, २७ ॥ अमिः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ काण्ठावयवः । इति विश्वः ॥

भद्रसुन्नः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुं, स्त्री,

नीलभ्रियटी । इति वैजयन्ती ॥ यथा, माघे ।

६ । ४६ ।

“विकचबाहुदलावलयोऽधिकं

रुचिरे रुचिरेचक्षुर्विभ्रमाः ॥”

वर्ण्यते शब्दाते इति । वक्ष शब्दे + “अकर्णैरि-

च कारके संज्ञायाम् ॥” ३ । ३ । १६ । इति

चण् । वाक् । इति निघण्टुः । इच्छाकृतं शीयो-

र्योध्याराणः खनामखातो विकुचेः पुत्रः ।

यथा, रामायणे । १ । ७० । २२—२३ ।

“इच्छाकोस्तु सुतः श्रीमान् कुचिरित्येव विभुतः ।

कुचैरक्षाम्बुः श्रीमान् विकुचिरुदपदात् ।

विकुचैस्तु महातेजा बाणः पुत्रः प्रतापवान् ।

बाणस्य तु महातेजा अनरण्यः प्रतापवान् ॥”

कादम्बरीप्रबन्ता कविशेषः । यथा, कादम्ब्यां

कविवंशवर्णने ।

“सरस्वतीपाथिसरोजसम्भुट-

प्रन्धरहोमश्रमवीकराम्बुचः ।

यशोऽंशुसुक्तीजतचक्रविटपात्

ततः सुरो बाण इति खषायत ॥

द्विजेन तेनाक्षत कच्छकौष्ठया

महामनोमोहमलीमवाप्तया ।

अलम्बवेदधृविजासमुग्धया

धिया निवह्येयमतिदृषी कथा ॥”

अयमेव हर्षचरितप्रणेता इति केचित् ॥

बा(वा)णगङ्गा, स्त्री, (बाणेन प्रकटिता गङ्गा नदी-

विशेषः ।) रावणबाणनिर्भ्रंसोमेन्द्रगिरि-

भवनदीविशेषः । यथा,—

“सोमेशाद्विषये भागे बाणेनाग्निं विभिय वै ।

रावणेन प्रकटिता जलधारातिपुण्यदा ।

बाणगङ्गेति विख्याता या ज्ञानादघटारिणी ॥

ज्ञात्वा तु बाणगङ्गायां दृष्ट्वा बाणेन्यं विभुम् ।

गङ्गाज्ञानफलं प्राप्य मोदते देववह्निवि ॥”

बाणयु

इति वाराहे सोमेश्वराद्विजङ्गमहिमावसुक्ति-
क्षेत्रमहिमा त्रिवेण्यादिमहिमा नामाध्यायः ॥

बा(वा)णदण्डः, पुं, (बाणस्य दण्डः ।) वापदण्डः ।

तत्पर्यायः । वेमा २ । इति हेमचन्द्रः ॥

बा(वा)णपुङ्गा, स्त्री, (बाणस्य + पुङ्गा ।) शरपुङ्गा ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

बा(वा)णपुरं, स्त्री, (बाणस्य राज्ञः पुरं नगरम् ।)

बाणराजनगरम् । तत्पर्यायः । देवीकोटः २

कोटीवर्षम् ३ ऊवावनम् ४ शोणितपुरम् ५ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आभेयम् ६ उभावनम् ७

कोट्टवीपुरम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥

बा(वा)णभट्टः, पुं, ग्रन्थकारविशेषः । (स तु काद-

म्ब्यादिग्रन्थप्रणेता ।) “ननु मङ्गलं कथं क्रियते

मङ्गलाङ्गिर्भ्रंसः विभ्रंशं वात् प्रारिप्सित-

सिद्धिरिति चेन्न । बाणभट्टादेर्मङ्गले सत्यपि

ग्रन्थसमाप्तभावात् माघादौ मङ्गलाभावेऽपि

समाप्तिदर्शनात् ॥” इति सुग्धवोधटीकायां

दुर्गादासः ।

बा(वा)णयुद्धं, स्त्री, (बाणेन सह युद्धम् ।) बाण-

राजेन सह श्रीकृष्णस्य संग्रामः । तस्य विव-

रणम् । यथा,—

श्रीशुक उवाच ।

“बाणः पुत्रशतज्येष्ठो बलेरासीन्महात्मनः ।

सहस्रबाहुर्वादेन ताकवेऽतोऽयन्मृदुम् ॥

भगवान् सर्वभूतेशः शरयो भक्तवत्सलः ।

वरेण च्छन्द्यामास स तं वने पुराधिपम् ॥

स एकदाह गिरिषां पार्श्वस्थं धीमदुर्मदः ।

किरीटेनाकैवर्णेन संसृष्टंस्तत्पदासुजम् ॥

नमस्ये त्वां महादेव ! लोकानां गुरुमीश्व-

रम् ।

पुंसामपूर्वकामानां कामपुरामराडिप्रपम् ॥

दोःसहस्रं त्वया हतं परं भाराय मेऽभवत् ॥

त्रिलोक्यां प्रतियोद्धारं न लभे त्वद्वते समम् ॥

कच्छत्या निभृतेर्दोर्भिर्युगसुदिग्भजानहम् ॥

आद्यायां चूर्णयन्नदोर्न भीतास्तेऽपि प्रदुदुः ॥

तत् श्रुत्वा भगवान् क्रुद्धः केतुस्ते अभ्यते यदा ।

तद्दर्पं भवेत्क्षुद्रं । संयुगं मत्समेन ते ॥

इत्युक्तः कुमतिर्हृष्टः स्वयहं प्राविशन्नृपम् ।

प्रतीचन् गिरिशादेशं स्वधीर्यनशर्नं कुधीः ॥

तस्योवा नाम दुहित्वा सन्ने प्राद्युन्विना रतिम् ।

कन्यालभत कान्तेन प्राग्दृष्टश्रुतेन वा ॥

वा तत्र तमप्रश्रयन्ती ज्ञासि कान्तिविवादिनी ।

सखीनां मध्य उत्तस्यौ विजङ्गा व्रीडिता शृणुम् ॥

बाणस्य मन्त्री कुम्भाङ्गिचक्रलेखा च तत्सुता ।

सख्यएच्छत् सखीभ्यां कौतूहलसमन्विता ॥

कं त्वं शृण्वथै । सुभु । कीदृशस्त्री मनोरथः ।

इत्यग्राहं न तेऽद्यापि राजपुत्रपुत्रपणचये ॥

उषोवाच ।

दृष्टः कश्चिन्नरः सन्ने श्यामः कमललोचनः ।

पीतवासा दृष्ट्वाद्वाहुर्धोषितां हृदयङ्गमः ॥

तमहं शृण्वथै कान्तं पाययित्वाधरं मधु ।

ज्ञापि यातः सृष्टयतीं चिन्ना मां रुचिनाकैवै ॥